

Oba muži ztichli. Corbin, sedící ve tmě vedle svého režiséra, pocítil náhlou potřebu ho uškrtit.

„Řekni mi jednu věc,“ ozval se nakonec.

„Ano, copak, Freddie?“

„A prosím tě, neříkej mi Freddie.“

„To se omlouvám...“

„Jsem Fred, mám radši, když mě lidi oslovují Frede. Celkem si na tom jméně zakládám. Mám rád, když mi lidi říkají jménem, které mi vyhovuje.“

„Já taky.“

„Dobře, tak mi pověz, Ashley... proč jsi vlastně souhlasil s tím, že budeš tuhle hru režirovat?“

„Měl jsem dojem... ne, *mám* dojem, že má ohromný potenciál.“

„Ach tak. Potenciál.“

„Asi to bude nakažlivé,“ poznamenal Kendall.

„Protože já mám zase dojem, že má víc než pouhý *potenciál*. Podle mě jde o ucelený, vysoce dramatický divadelní kus, který promlouvá k lidskému srdci o touze po přežití a o vítězství. Já totiž náhodou...“

„To zní skoro jako tisková zpráva.“

„Já totiž náhodou tu zatracenou hru miluju, Ashley, a jestli k ní necítíš to samé...“

„Ne, já ji nemiluju, to ne.“

„Pak jsi vůbec neměl tuhle režii brát.“

„Tu režii jsem vzal, protože si myslím, že si tu hru můžu zamilovat.“

„Ano, pokud z ní udělám *tvoji* hru namísto svojí.“

„To jsem neřekl.“

„Ashley, znáš obsah smlouvy Amerického divadelního svazu?“

„Tohle není moje první režie, Freddie.“

„*Frede*, prosím. Ano, já uznávám, že tohle je moje první divadelní hra. A právě proto jsem si smlouvu přečetl velmi pečlivě. Uvádí se v ní, že od chvíle, kdy se hra začne zkou-

šet, Ashley, ani jedna replika, ani jedno slovo, ba ani čárka se nesmí změnit bez výslovného souhlasu autora. Tak to stojí ve smlouvě. My už zkusíme dva týdny...“

„Ano, já vím.“

„A ty mi navrhuješ...“

„Abychom škrtili některé scény, ano.“

„A já ti říkám ne.“

„Freddie... Frede... jde ti o to, aby se tahle pitomá hra vůbec kdy dostala do nějakého divadla v centru města? Nebo chceš, aby skomírala tady v tom zapadákově? Protože já ti říkám, Frede, *Fredíčku miláčku*, že v tomhle stavu ten tvůj ucelený, vysoce dramatický divadelní kus, který promlouvá k lidskému srdci o touze po přežití a o vítězství, se akorát tak propadne rovnou do pekel, až ho tu za tři týdny poprvé předvedeme publiku.“

Corbin překvapeně mrkal.

„Přemýšlej o tom,“ dodal Kendall. „Buďto centrum města, anebo tahle prdel světa.“

DETEKTIV BERTRAM KLING BYDLEL v garsonce v Isole, odkud mu stačilo vyhlédnout z okna a naskytl se mu pohled na blikající světla mostu na Calm's Point. Přes ten most by mohl snadno přejet autem, ale v tomhle hrozném velkoměstě nemělo smysl vlastnit auto, když metro bylo vždycky rychlejší a navíc výrazně bezpečnější. Horší bylo, že zástupkyně velitele lékařské služby Sharyn Everard Cookeová bydlela až na konečné linky podzemní dráhy do Calm's Point. Pravda, to jí sice poskytovalo nádherný výhled na záliv, ale pro Klinga to znamenalo, že cesta ze stanice jen tři bloky od jeho bytu mu bude trvat dobrých čtyřicet minut.

Byla neděle pátého dubna, do Velikonoc zbývaly přesně dva týdny, ale studený déšť, který bubnoval do oken vagonu, když vlak vyjel z podzemního tunelu na povrch, tomu nikterak nenapovídal. Naproti Klingovi seděl prošedivělý stařec, který na něj neustále mrkal a olizoval si rty. Černošce sedící